

Joreningerne værende Kæer, naar henses til, hvorledes dette er blevet udført i Praksis; thi det, der ønskes opnaaet ved denne Bestemmelse, er, at smitsomme Sygdomme som Tuberkulose og Rastning ikke overføres fra den ene Besætning til den anden med Tyren som Mellemlid, paa hvilket Forhold derfor Bestyrelsen særlig bør have sin Opmærksomhed henledt.

Med Hensyn til Størrelsen af det aarlige Tilskud til de enkelte Tyre, kan dette efter den gældende Lov ikke overstige 140 Kr., naar Klassifikation er foretaget, og 120 Kr., naar Klassifikation ikke har fundet Sted. Den Sum, der i Henhold til Lov af $14\frac{1}{4}$ 1893 var til Raadighed i nævnte Njemeb, udgjorde 60,000 Kr. Dette Beløb viste sig imidlertid som Følge af Kvægavlsforeningernes stadig voksende Antal, snart at være utilstrækkeligt til, at Tilskudet til de enkelte Tyre blot tilnærmelsesvis kunde naa de nævnte Beløb, og til Trods for, at Beløbet i 1899—1900 er forhøjet til 70,000 Kr., naaede Tilskudet til de klassificerede Tyre i det samme Finansaar kun til 120, 105 og 90 Kr. for henholdsvis I, II. og III. Kl., og Tilskudet til de ikke klassificerede kun til 105 Kr.

Belært ved disse Erfaringer har man ikke ønsket at fastsætte nogen bestemt Sum som Statens samlede Tilskud til de her nævnte Foreninger, men ment at træffe det rigtige ved at fastsætte Tilskudet pr. Tyr, og dette har man under Hensyn til de højere Tyrepriser og Kvægavlsforeningernes Betydning ikke troet at kunne sætte lavere end til 150 Kr.

Med Hensyn til Klassificeringen af Tyre, da finder denne kun Sted i Sylland, og der har ikke vist sig nogen Stemning for at indføre den paa Derno. Som Følge heraf har man ikke villet gøre Klassifikation obligatorisk, men har paa den anden Side heller ikke villet betage de Fællesforeninger, der maatte ønske at beholde eller mulig indføre Klassifikationen, Afgangen hertil, og man har derfor bibeholdt en Bestemmelse om, at der indenfor Fællesforeningerne, paa Grundlag af en af samme efter Tyrens Beskaffenhed og Foreningens Virksomhed i det hele foretagne Klassifikation, kan finde en Fordeling Sted af det Beløb, der tilfalder de i den paagældende Provins værende Kvægavlsforeninger i Forhold til disse Tyreantal.

Tilskud til Opdrætterforeninger for Kvæg.

Til § 15.

Opdrætterforeninger er Betegnelsen paa en ny Art af Sammenslutninger indenfor

Kvægavlens Omraade. De hører hjemme, hvor dygtige Opdrættere med særlig gode, mindre Besætninger bo i saa nært Naboskab, at fælles Tyremateriale kan benyttes, og ere fremkomne paa Grundlag af det stigende Begær efter Iste Klasse Tyre, som langtfra kan tilfredsstilles af de anerkendte Stambesætninger. Deres Eksistensberettigelse beror dels paa Nødvendigheden af at drage mange udmærkede Stamkæer ind i den Avl, som har Produktionen af Stamtyre til Formaal, dels paa den tilstedeværende Trang til at faa dannet flere anerkendelsesværdige Avlscentre, idet man formener, at Medlemsforholdet til saadanne Foreninger yder den enkelte Opdrætter Impuls og Vejledning til hans Besætnings Udvikling mod nævnte Maal.

Der findes mange mindre Kvæghold i Landet, der ere oparbejdede til et saadant Standpunkt, at de hurtigt kunne komme til at højne den almindelige Avl ved Spredning af Tyre, om de blot selv komme under rationel Drift. Den første Betingelse er Anskaffelsen af en fortrinlig Tyr, der stadig maa erlattes af en ny af lige saa god Kvalitet, hver Gang Indavl eller andre Forhold betinge Tyrestifte. Men de fortrinlige Tyre ere meget kostbare, og i Almindelighed kan Tyre spørgsmaalet ikke løses ved Indmeldelse i en Kvægavlsforening; thi Kvægavlsforeningstyrene, der ere anskaffede med den almindelige Avl for Dje, ere i Reglen ikke af saa god Kvalitet, at de kunne fremme Avlen i mere fremstredne Kvæghold. — Den næste Betingelse er indgaaende Kontrol med Mælkemængde, Mælkfedme, Fodring og Afstamning. Foranstaltninger af denne Art blive ogsaa ret kostbare, da Indmeldelse i en almindelig Kontrolforening ikke er tilstrækkelig, fordi Kontrollen her som Regel ikke er indgaaende nok. — Vanskelighederne overvindes næppe uden særlig Statshjælp. Hvor imidlertid flere Kvæghold af omhandlede Art ere saaledes beliggende, at de kunne have fælles Tyrehold, ere Betingelserne til Stede for Dannelsen af Opdrætterforeninger, hvoraf der allerede ere dannede adskillige i Sylland.

Opdrætterforeningerne ere paa en Gang Elitekvægavlsforeninger og Kontrolforeninger med mere indgaaende og omfattende Underfølgelse end de almindelige Kontrolforeninger, og Formaalet er højere end Kvægavls- og Kontrolforeningernes; thi medens de sidstnævnte Arter af Foreninger kun tage direkte Sigte paa Udviklingen af de Kvæghold, som de omfatte, er Opdrætterforeningernes Maal Produktion af saadanne Avlsdyr, som kunne komme den almindelige Avl til Nytte.

Opdrætterforeningerne fortjene derfor i særlig Grad Statens Støtte.